

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΜΑΡΤΙΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

[Εκ Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.]

Ἐκ τῆς Ῥωσσίας.

Ἡ συνθήκη, τῆς ὁποίας τὰ προίμια ὑπεγράφησαν ἔτι μεταξύ τῆς Περσίας καὶ Ῥωσσίας, καθίσταται πολλῆς πρὸς τὴν ἀξίαν διὰ τὰς συνεπειάς, τὰς ὁποίας ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ ὡς πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, καὶ μάλιστα ὡς πρὸς τὸ ἀπληρωμένον ἐν Κωνσταντινουπόλει ζήτημα. Καθ' ὃν καιρὸν ὑπεγράφη ἡ ἐν Γυλιστὰν συνθήκη τὸ 1813, συνεφωνήθη νὰ προσδιορισθῶν τὰ σύνορα τῶν δύο πόλεων ἀπὸ τὰς Δέσεις τὰς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Περσίας κατεχομένας. Καθεὶς καταλαμβάνει πόσον ἀόριστος καὶ αὐθαίρετος εἶναι παρομοία ἀπόφασις· ὅθεν ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ μέχρι τοῦ 1823 ὑπῆρξεν ἐπὶ τὰς ὁχλὰς τοῦ Ἀράξου εὐρύχωρος τόπος, κηλυσμένος ὡς γῆ ἀμφισβητουμένη.

Τὸ 1823 διαβιάσθησαν ἐκατέρωθεν ἐπιτρόποι· ἀλλὰ καθεὶς κατελάμβανε τὴν δυσκολίαν τοῦ ἔργου, ὅταν ἐπιδρομὴ ἐπὶ τοῦ Ῥωστικοῦ ἐπιπέδου γενομένη ἀπὸ τινος λεηλατικῆς Πέρσης ἔφερε τὸν πόλεμον, ὅστις ἐτελείωσεν ἤδη διὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Τυρίδος καὶ τοῦ Ἐριδάν. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν προωρᾶτο ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν ἔπρεπε καταθέσει τὰ ὅπλα, εἰμὴ ἀφοῦ ἀποκτήσῃ τὸν Ἀράξον ὡς σύνορον. Προέκυπτε διὰ τὴν Περσίαν ἡ ἀπώλεια τῆς σατραπίας τοῦ Ἐριδάν, ἀλλ' εὐρίσκετο τέλος πάντων ὁποῖον ἀμετάτρεπτον καὶ ἀναμφισβήτητον.

Ἀλλ' ὅμως φαίνεται ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν περιορίζεται ἐν ἐκείνῃ. Ἀπαιτεῖ ὥστε ὁ Σιάχ τῆς Περσίας νὰ ἀποποιηθῇ εἰς τὸ παντελὲς ὁλόκληρον τὴν σατραπίαν τοῦ Ἐριδάν καὶ τὰ περὶ τοῦ Ἀράξου, καθὼς καὶ τὴν σατραπίαν τοῦ Κελσιδάν· εἰς τρόπον ὥστε βάλλει τὸν ἑνὸς πόδα πέραν τοῦ Ἀράξου, καὶ ὑπερβάσῃ οὕτω τὸ παρὰ τοῦ περσικοῦ κεχαραγμένον ὄριον δέλει ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκτῇ ὑπερώτερα νέας παραχωρήσεις.

Ἐκ Βαρσοβίας, 7 Ἰαννουαρίου.

Τὸ Πολωνικὸν στράτευμα ὀργανισμένον εἰς διαφόρους μίαις προβαίνει πρὸς τὴν Βεσσαραβίαν, διὰ νὰ συγκροτήσῃ τὸ διαμένον τῆς Μεσημβρίας Ῥωστικὸν στράτευμα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ μεγάλου Δουκὸς Κωνσταντίνου. Ὁ οὗτος εὐρίσκεται εἰσέτι ἐνταῦθα, ἀλλὰ μέλλει νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς πρωτευούσης ταύτης. Ὁ μέγας Δούξ Μιχαὴλ μέλλει ὡσαύτως νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ στράτευμα διὰ νὰ διατάτῃ ἐκεῖ μέρος τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἣτις ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ Πετροπόλεως. Ὅλον

τὸ Ῥωστικὸν στράτευμα εὐρίσκεται εἰς κίνησιν καὶ προπαρασκευάζεται οὕτως, ὥστε νὰ ἐμπορῇ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὸ πρῶτον σύσημοι (signal). Τὸ στράτευμα τῆς Λιθουανίας καὶ Βολυνίας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιστρατήγου Ῥώσιν, τὸ ἐν Βιαλφστόκ ὄν, ἐκίνησε πρὸς τὰ σύνορα τοῦ βασιλείου μας καὶ δέλει ἔχει τὸ γενικὸν τοῦ στρατοπέδου εἰς Βαρσοβίαν. Ἡ δὲ προσθοφυλακὴ τούτου τοῦ στρατεύματος δὲν δέλει ἀπέχει πλέον εἰμὴ ὀλίγων ἡμερῶν διάστημα ἐντεύθεν. Ὅλοι οἱ εὐδοκιμοῦντες ἀξιωματικοὶ Πολωνοὶ ἔρχονται εἰς τὸ στρατόπεδον.

— Λέγεται κοινὸς λόγος ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ Νικόλαος δέλει ἀναχωρήσει ἐντὸς ὀλίγου ἐκ Πετροπόλεως διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ στρατόπεδον, συνωδευμένος ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς Διέβιτς, Βέρονζοφ, Βέγκερδορφ καὶ Νεήδλανδ.

Πανταχοῦ βλέπει τις προπαρασκευαζόμενα τὰ ἐνεργητικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ λάβουν διὰ ξηρᾶς αἱ Δυνάμεις κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτῶν δέλει ἐμπιστευθῇ πιθανῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Εἰς πᾶσαν ἀνάγκην Δύναμιν ἡρμοζεν ἡ πράξις αὕτη καλλήτερα παρὰ εἰς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἡ Δέσις τῆς, τὸ συμφέρον τῆς, ἡ στάσις, τὴν ὁποίαν ἤδη ἔλαβε, ἀποκαθιστῶσιν εἰς τοῦτο ἐπιτηδεΐαν; Ἡ προτέρα διαγωγὴ τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὸ διάστημα τῶν νικῶν τῆς καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δαφνῶν, αἰτίνας ἐσημάδενον τὴν ὁδὸν, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ, εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς μετριοφροσύνης τῆς.

Ἡ Ῥωσσία δέλει τὴν εἰρήνην, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη δύναμις, ἀλλὰ μὲ μετριοφροσύνην καὶ ὑπομονήν, αἰτίνας τοῦ καιροῦ προϊόντος δελόντων δοξασθῇ. Ἐκεῖνος μόνος, ὅστις δέλει νὰ τυφλώτῃ εἰς τὰ ἐναργῶς φαινόμενα, ἐμπορεῖ νὰ κατηγορήσῃ τὴν Ῥωσσίαν διὰ σκοποὺς μεγαλώσεως· ἀλλὰ κανεὶς δὲν δέλει ἀπαιτήσῃ ἀπὸ αὐτὴν νὰ κάμῃ δύσιν χωρὶς ἀποζημιώσεως, νὰ ὑποφέρῃ ὕβρεις χωρὶς νὰ τὰς ἀποθῇ μετὰ τὸν πρῶτον τρόπον, νὰ βαστάξῃ συνεχεῖς πολέμους χωρὶς ν' ἀσφαλίζεται περὶ τῶν συνόρων, ὥστε νὰ δύναται, ἂν ὄχι νὰ προλαμῇ τὰς ἐχθροπραξίας τὰς ἀπὸ τὴν μωρίαν καὶ ματαιοφροσύνην διεγειρομένας, τοῦλάχιστον νὰ τὰς ἀποκαθιστᾷ δυσκολωτέρας. Τοιοῦτογρότως ἡ αὐτοκρατορικὴ τῆς Ῥωσσίας αὐλὴ δέλει ἐκπληρώσει ἐν εἰρήνῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἡ δικαιοσύνη, ἡ τιμὴ καὶ ἡ φιλάνθρωπία. Ἡ ἱστορία τῆς κυβερνήσεως τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου μαρτυρεῖ τὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἀπονέμει εἰς τὰ ἀγαθὰ ταῦτα· δέλει δυνηθῇ νὰ τὰ ὑπερασπίσῃ καὶ διατηρήσῃ εἰς τὰ ἔξω, καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

(Ἐφημ. τῆς Λαυσάνης.)

Ὁ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου ἀνεπαισθῆναι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀναχωρήσας λόρδος Κόχραν, τὴν 29 τοῦ Ἰαννουαρίου [10 Φεβρουαρίου] ἔφθασεν ἀπροσδοκῆτως εἰς Πόρτσμουθ ἐπὶ τῆς γολέτας Μονοκέρου. Ἐπειδὴ δὲ ἐδημοσιεύθησαν ἀπὸ τὰς Ἀγγλικὰς ἐφημερίδας διάφοροι εἰκασίαι περὶ τῆς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀναχωρήσεώς τευ, ὁ αὐτοῦ λόρδος ἐδημοσίευσε τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν εἰς πληροφориαν τοῦ κοινοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδας τοῦ Ἡλίου.

“ Ἐκ Λονδίνου, 16 Φεβρουαρίου 1828.

„ Κύριε, — Παρατηρήσας εἰς τὰς ἐφημερίδας διάφορα παράλογα συμπεράσματα περὶ τῶν αἰτίων τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἀφίξεώς μου, ἔκρινα ἀρμόδιον, ἐπειδὴ τοῦτο δὲν ἐμπορεῖ νὰ φέρῃ κάμμιαν ζημίαν εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς φιλανθρωπίας, νὰ ὁμολογήσω, πρὸς κοινὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ διακαὴς ζήλος τοῦ νὰ εὐρεθῶσι τὰ μέσα πρὸς κατὰληψιν τῆς πειρατείας τῆς ἀπὸ ἀναριθμητὰ πλοίαρια γινομένης, τὰ ὅποια μολύνουν τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, εἶναι τὴν σήμερον τὸ κυριώτερον ἔργον τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἀνταμοιβὴν τῆς εἰς αὐτὴν γενομένης χάριτος παρὰ τῶν Οὐδετέρων. Δυνάμεων τὸ δὲ ἔργον τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καλῶς μὲ κανὸν εἰδους ἰστιοφόρα πλοία. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ κάμμία ἄλλη ναυτικὴ ἐπιχειρήσις δὲν δύναται νὰ γένῃ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἐὰν ὅμως αἱ μεγάλαι εἰρηνοποιοὶ Δυνάμεις ἀποδεχθῶσιν αὐτὰ ταῦτα τὰ μέτρα, δέλουν καταπαύσει διαμιάς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα κακὰ εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνδόξου ἐπιχειρήματός των.

“ Κόχραν „

Ἐκ Παρισίων, 9 Φεβρουαρίου.

Γνωστὴ εἶναι ἤδη ἡ πλειότης (majorité) τῆς Ἑπταετοῦς Βουλῆς. Ἡ πλειότης αὕτη εἶναι ὁλοκληρῶς ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν ἐπιθυμούντων, ὥστε ὁ Χάρτης νὰ κυβεῖται τὴν Γαλλίαν, ὁ δὲ τῶν Βουβδάνων οἶκος νὰ διαιωίση τὴν εὐτυχίαν του διὰ τῆς στερεώσεως τῆς ἀντιπροσωπικῆς ταύτης Κυβερνήσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἡ πατρις μας τόσον δεσμῶς ἐπολέμησεν. Εἶναι δ' ἐπίσης γνωστὴ καὶ ἡ πλειότης τῆς νέας Βουλῆς τῶν Πατρικίων, καὶ ἡ πλειότης αὕτη μένει ἀφωσιωμένη εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ συμφέροντα, διὰ τὰ ὅποια ἡ Γαλλία ὑπέστησε καὶ ἐνίκησε τὴν μάχην τῶν ἐκλογῶν. Ἡ Βουλὴ τῶν Πατρικίων διανοεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως διανοεῖται καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων. Τὰ πολλοῦ λόγου ἄξια ταῦτα ἀποτελέσματα ἐδείχθησαν εἰς τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας τῆς πέμπτης.

12 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰς ἐκ Γερμανίας εἰδήσεις αἱ Δυνάμεις αἱ ὑπογράψασαι τὴν ἐν Λονδίῳ Συνθήκην ἐπροσκάλεσαν τὴν Πόρταν νὰ στείλῃ πρέσβεις διὰ νὰ συνδιαπραγματευθῶν ὀριστικῶς μετὰ τῶν τριῶν Ἱσχυρῶν, καὶ διεκήρυξαν ὅτι, ἐὰν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀμελήσῃ νὰ κάμῃ τοῦτο ἐντὸς δοθείσης προθυμίας, θέλει κηρυχθῇ κατ' αὐτῆς ὁ πόλεμος παρὰ τῶν τριῶν Δυνάμεων.

18 Φεβρουαρίου.

Περίληψις τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Πατρικίων παρὰ τοῦ Γερουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκφωνηθέντος λόγου

τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν καὶ ἀναφερομένου εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφ' οὗ ἀνέφερε τὴν ἀρχὴν τῶν δυστυχημάτων τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὴν πιθανότητα ὅτι ἡμῶς νὰ γένῃ ἀναγκαῖός τις πόλεμος διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν τούτου τοῦ τόπου, ἐὰν ἡ πειθὴ ἐμμεν ἀτελεσφόρητος, ὁ Ἱσχυρὸς ἐγνωστοποιήσῃ συντόμως τὰ συμφωνηθέντα ἀπὸ τὰς τρεῖς μεσιτευούσας Δυνάμεις μέτρα. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1826 ἡ Ἀγγλίᾳ καὶ ἡ Ῥωσσίᾳ ἔθεσαν τὴν βάσιν διαλλαγῆς τινος προβληθησομένης εἰς τὴν Πόρταν, ἥτις νὰ προσδιορίζῃ τὰς πρὸς τοὺς Ἑλληνας σχέσεις της, καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ ἀπὸ πάσης ἐπηρεείας τὴν ζωὴν, τὴν θρησκείαν καὶ τὰς ιδιοκτησίας των. Τοιοῦτον ἦτο τὸ ἀντικείμενον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 4 Ἀπριλλίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπροσκόπησαν αἱ αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, Αὐστρίας καὶ Πρωσίας νὰ συνδράμωσιν. Ἡ Γαλλία συνεδράμε. Τὸ Πρωτοκόλλον τοῦτο ἐκδηλοῦν τὴν μεσιτείαν τῶν αὐλῶν ὅτι προσδιώριζε κανὸν μέσον πρὸς παραδοχὴν του ἦτο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἡμποροῦσε νὰ μηδενισθῇ δι' ἀπλὴ ἀποποιήσεως τῆς Πόρτας. Ἡ Γαλλία ἐπρότεινε μεταβληθῇ τὸ Πρωτοκόλλον τοῦτο εἰς ῥητὴν Συνθήκην μεταξύ τῶν πέντε αὐλῶν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ προσδιορισθῇ τὸ σχέδιον τοῦ πολιτεύματός των, τότεν ἀπὸ τῆς Πόρτας, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ἑλληνας, ἐὰν δὲν συγκατανεύσουν εἰς τὸν προβληθησόμενον συμβιβασμόν. Ἐνεργηθείσης δὲ ταύτης τῆς ιδέας, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία ἐσυμφώνησαν περὶ τὰς βάσεων τῆς Συνθήκης τῆς ἐν Λονδίῳ κυρωθείσης, δὲ Αὐστρία καὶ Πρωσία, ἂν καὶ δὲν ἐμέθεξαν εἰς τὴν Συνθήκην, ὑποσχέθησαν νὰ βοηθήσουν ἰδιαιτέρως τὰς προσπάθειάς τῶν τριῶν Συμμάχων αὐλῶν διὰ τὴν ἐκπληρωθῇ ὁ κοινὸς σκοπός. Ἡ Πόρτα ἀπέρριψε τὴν παρὰ τῶν τριῶν αὐλῶν γενομένην πρότασιν τοῦ νὰ δεχθῇ τὴν μεσιτείαν των, νὰ συγκατανεύσῃ εἰς ἀνακωχὴν καὶ νὰ συνδιαπραγματευθῇ περὶ συμβιβασμοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἡ Συνθήκη διὰ χωριστοῦ ἄρθρου προσδιώριζε τὰ ληφθησόμενα μέτρα, ἐὰν δὲν γένωσι δεκταὶ αἱ προτάσεις. Ἡ Πόρτα εἰδοποιήθη ὅτι, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐχθροπραξίας, αἱ συμφωνήσασαι Δυνάμεις θέλουσιν προσπαθῆσαι μὲ μέσα, τὰ ὅποια ἡθέλουν ὑπαγορεύσει αἱ περιστάσεις, νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα τῆς προβληθείσης ἀνακωχῆς. Οἱ Ναύαρχοι ἔλαβον ἐν μένῳς ὁδηγίας, καὶ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν των ἔδωκαν ἐλπίδας ὅτι ὁ Ἰβραήμ παρὰ τὴν ἑλπίαν ἀναβάλλει τὰς ἐχθροπραξίας, ἕως οὗ λάβῃ νεώτερας διαταγὰς ἀπὸ τοῦ Διδάνι. Τὸ πρᾶγμα ὁμῶς ἐφάνη διάφορον μ' ὅλην τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Ἰβραήμ, ἐντεῦθεν προῆλθεν ἡ νίκη τοῦ Νεοκάστρου. Ἡ νίκη αὕτη ὑπῆρξε πρᾶξις ἐνδοξος μὲν, ὅχι δὲ πολεμικὴ διὰ τὴν ἐπαύριον οἱ Ναύαρχοι ἐπανέλαβον τὴν εἰρηνικὴν τὴν Δέσιν. Ἡ Πόρτα αὕτη ἐφάνη πιστεύουσα ὅτι οἱ δὲ τριῶν στόλων της ἐφείλκυσαν καθ' ἑαυτῶν τιμωρίαν, διότι δὲν ἔδειξεν οὔτε ὀργὴν ἐναντίον τῶν Πρέσβειων, οὔτε ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν χριστιανικῶν Ἐπείμειν εἰς τὴν ἀπάρνησίν της, καὶ οἱ Πρέσβεις ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, μολοῦντες ἐπὶ τὴν ἐπὶ τὴν βασιτάση. Μετὰ δὲ ἀναχώρησιν τῶν Πρέσβειων ἐστράφη εὐθὺς ἡ Πόρτα πρὸς τὴν ἐκπληρωσὴν τῶν ἐνδοξῶν ἐπιχειρημάτων.

Δυνάμεις, διὰ τὴν διατηρήσιν κάποιας σχέ-
σεως μετ' αὐτῶν, καὶ ἔλαβεν ὑπὸ τὴν εἰδικὴν αὐτῆς
Προξένου τῶν ὑπηκόων τῶν τριῶν Δυνάμεων. Οἱ
Προξέναι, οἵτινες εἶχον ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐμελλον νὰ ἐνταμωθῶσιν εἰς Κέρκυραν, διὰ
τὴν ἀναχώσιν τὰς διαπραγματεύσεις, καὶ νὰ συνενο-
χῶσιν μετὰ τῶν Ναυάρχων περὶ τῆς καταστροφῆς τῆς
ἐν τῇ Αἰγαίῳ Πελάγει πειρατείας.

[Ἐφ' ἡμ. τῆς Μάλτας.]

Κατὰ τὸν Ἀγγλικὸν Ταχυδρόμον, ὁ Κύριος Στρατ-
φύλαξ Κάννιγξ φθάσας εἰς Λονδῖνον εὐρίσκειτο εἰσέτι
ἐκεῖ κατὰ τὴν 16 (28) τοῦ Φεβρουαρίου.

Ο Μονητῶρος ἀναφέρει ὡς βέβαιον ὅτι αἱ μεταξὺ
τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ Ἀλγερίου διαφοραὶ ἤρχισαν ἤδη
νὰ διαπραγματεύωνται διὰ μέσου τοῦ Προξένου ὑψη-
λῆς τιμῆς Δυνάμεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 23 Μαρτίου.

Σήμερον περὶ τὸ δειλινὸν κατευοδώθη ἐνταῦθα ἐφ' ἑνὸς
Ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὁ ἀδελφὸς τῆς Α. Ε. τοῦ Κυ-
βερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κόμης Βιάρος Καποδίστριας.

— Γράφουν ἐκ Σύρας ὅτι εἰς Μῆλον εἶχον φθάσει δύο
δικροτα, δύο φρεγάται καὶ τέσσαρα βρίκια, ὅλα ἐκ
τοῦ Γαλλικοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ὅτι ἐπεριμένοντο
καὶ ἕτερα πολεμικὰ πλοῖα τῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἄλλων δύο
Δυνάμεων, δηλαδὴ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

— Τὰ κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα πολεμικὰ κινήματα
τῶν Τούρκων ἀπὸ τινος καιροῦ εὐρίσκονται ἤδη νεκρωμένα.
Μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν περὶ τὰ Τριζώνια ἐχθρῶν καὶ τὴν
ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν τῶν ἡμετέρων στρατευμάτων καμμία
ἀξιόλογος μάχη δὲν ἠκολούθησε.

Μικροτάτα καὶ σχεδὸν ἀσήμαντα ἐμπόδια ἐμποροῦν
νὰ εὐρουν κατὰ τὸ παρὸν οἱ ἡμέτεροι εἰς τὸ νὰ προχωρήσουν
εἰς τὰς ἐνδοτέρω ἐπαρχίας. Ὁ Κικυταχὴς εὐρίσκεται εἰς
Ἰωάννινα ὀλοτελῶς σχεδὸν στερημένος ἀπὸ δυνάμεις· αἱ
διχόνοια αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς αὐξάνουν καθημέραν
καὶ στερεοῦνται περισσότερον. Δὲν εἶναι ἀμφισβολία ὅτι
δέλουν ἐπιφέρει ἐντὸς ὀλίγου ὀλεθριώτατα ἀποτελέσματα
διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν.

Ἔθνος ἀνδρεῖον, ἀνέκαθεν πολεμικὸν καὶ ἐλεύθερον,
συγγενὲς καὶ ὁμόηρσκον πρὸ δύο γενεῶν μετὰ τοὺς Ἕλληνας
καὶ συντυραννόμενον μετὰ αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ἀγριωτάτην
Ταρταρικὴν φυλὴν, ἥτις μολύνει εἰσέτι τὸ ἔδαφος τῆς
Χριστιανικῆς Εὐρώπης, δὲν ἔπαυσε, οὐδὲ θέλει παύσει
τοῦ νὰ μισῇ αὐτήν, ἐνὸς αἰσθάνεται τὴν ἀρχὴν τοῦ
γένους του, καὶ ἐνθυμεῖται τὰ δεινὰ, τὰ ὅποια ἔπασχεν
ἀπὸ αὐτῆν. Ἡ αἰτία λοιπὸν τοῦ μισοῦ εἶναι ἀνεξάλειπτος,
καὶ ἡ διχόνοια πρὸς τοὺς Τούρκους θέλει ὑπάρχει πάντοτε,
ἐνὸς ἔχουν νὰ συμπράττῃσιν ὁμοῦ.

[Ἀπόσπασμα γραμματος ἐκ Σμύρνης τῆς 5 τοῦ
ἐπιστάτου.]

Τὴν 28 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἦλθεν ἐνταῦθα ἡ
εἰδήσις ὅτι ὁ Ταίρπασας μετὰ ἑνα στολίσκον συγκεῖμενον
ἀπὸ 1 φρεγάταν 1 κυβέτταν, 2 βρίκια καὶ 4 φορτηγά

καὶ ἔχων ἐξ Ἑλλησπόντου 1000 περίπου στρατιώτας
διευθύνετο εἰς Χίον. Οἱ ἐν Τσεσμέ ἐτοιμασθέντες διὰ τὴν
μετάδασιν ἐχθροὶ, καὶ οἵτινες μετέβησαν τῷντι εἰς τὴν
νῆσον τὴν α', ἀπαριθμοῦντο 3000· ὥστε τὰ εἰς Χίον
ἀποδάντα στρατεύματα λογιζονται περὶ τὰς 4000. Τὴν
ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως ὁ Ναύαρχος Δεριγνῆς ἀνεχώρησεν
ἐντεῦθεν διευθυνόμενος εἰς Χίον. Ἐπὶ τῆς ἀναχωρήσεώς
του δὲ οἱ ἐνταῦθα Φράγκοι ἔδωκαν πρὸς αὐτὸν ἀνάφορὰν
παρακαλοῦντές τον νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὰ πράγματα
τῆς Χίου κατὰ τῶν Τούρκων, διὰ νὰ μὴ προξενήσῃ τὰ ἄχ' α'
ἐκ τούτου ταραχαὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Σμύρνης.

Διάφοροι ταχυδρόμοι φθάσαντες ἐκ Χίου καὶ Τσεσμέ
κατὰ τὴν 14 ἐσπέρας, καὶ ἀναχωρήσαντες εὐθὺς εἰς
Κωνσταντινούπολιν, μᾶς ἐπληροφόρησαν ὅτι τὰ Τουρκικὰ
στρατεύματα ἀπεβιδάσθησαν ἀκινδύνως καὶ ἀσφαλῶς.

Ἡ Αὐστριακὴ γολέττα, ἥτις εἶχε σταλῇ εἰς Τσεσμέν
μετὰ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες ἐμελλον νὰ ἐνεργήσωσι
τὴν ἀνακωχὴν, ἐπέστρεψε χθὲς πρῶτῃ, χωρὶς νὰ ἐκτελεσθῇ
τι, καὶ εὐθὺς ἀνεχώρησε ταχυδρόμος εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δημόσιος ἐκπαιδευσις.

Ὅστις γνωρίζει πόσον ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία
τῆς Ἑλλάδος κρέμαται ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν τῶν πο-
λιτῶν τῆς, θέλει παρατηρήσει μετὰ λύπην ὅτι τῶν
νέων καὶ νεανίδων τῆς Ἑλλάδος ὁ πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν
πόθος δὲν ἐμπωρεῖ ἀκόμη νὰ πληρωθῇ διὰ τὴν παντελῇ
ἐλλειψιν τῶν εἰς τοῦτο ἀρμοδίων διδασκῶν· ἐπειδὴ
δὲν ἔπαυσε παντάπασιν ὁ φοβερὸς σάλος τῶν πραγ-
μάτων τῆς πατρίδος. Ὅσον ἐνωρίτερα πασχίσῃ τις νὰ
εὐχαριστήσῃ τὴν χρεῖαν ταύτην τῆς νεολαίας, τόσον
ἐτοιμότερα ἡ Ἑλλὰς θέλει δυνηθῇ νὰ ἀπολαύσῃ τὸν
κέρπιν τῶν κόπων καὶ κινδύνων τῆς. Διὰ τοῦτο ἄνθρωπος
φιλέλλην τολμᾷ νὰ συστήσῃ εἰς τὸ πανελλήνιον τὸ
ἑξῆς μέσον, τὸ ὁποῖον εἰς βραχυλογίαν εἶναι τοῦτο:
“Ἐκαστος πεπαιδευμένος Ἕλληνας ἢ φιλέλλην νὰ ἐξοδεύῃ
,, μέρος τῆς εὐκαιρίας του εἰς τὸ νὰ μεταδίδῃ εἰς τοὺς
,, ἀδελφούς του τὰς ὅποιαισδήποτε ἐπιστημονικὰς γνώ-
,, σεῖς του. ,, Πᾶς τις χωρὶς ἀμφισβολίαν ἀνέγνωσεν
εὐχαρίστως τὴν προσφορὰν τοῦ κυρίου Δουτρόπου, νὰ
διδάξῃ τὴν ἰδικὴν του γλῶσσαν ἀμισθί. Καὶ διὰ νὰ
γείνῃ φαιερὸν εἰς τοὺς φιλοκάλους, πόσον ὠφέλιμον ἐμπα-
ροῦν νὰ γένωσι διὰ τὴν ἀμίλλαν πρὸς τὸ παράδειγμα
τοῦτο, δέλω νὰ στήσω τὴν προσοχὴν των εἰς τὰ ἑξῆς.
Ἡ παρατήρησις ὅτι τόσα παιδιά, τὰ ὅποια ἐξοδεύουντι
ὅλην τὴν ἐβδομάδα εἰς τὰ ἐργαστήρια διὰ νὰ κερδαί-
νωσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, διατρίβουσι τὰς ἑορτὰς εἰς
ἀταξίας καὶ ἀσχευργίας, ἔδωκεν εἰς ἕνα φιλόανθρω-
πον εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν ἰδέαν νὰ μεταχειρίζονται
ὀλίγας ὥρας τῶν ἡμερῶν τούτων εἰς μάθησιν, τὴν ὁ-
ποῖαν ἀλλῶς αὐτὰ δὲν ἐδύναντο νὰ ἀποκτήσωσι. Τὸ
σχέδιον τοῦτο εὗρε τόσῃ ἀποδοχὴν, ὥστε παρευθὺς
πολλοὶ νέοι καὶ πολλαὶ νέαι στολισμένοι μετὰ παιδείαν
ἐπεχείρισαν νὰ διδάξωσι ἀμισθί τὰς γνώσεις των ἑκα-
στοῖ· καὶ οὕτως ἔλαβαν ἀρχὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ
λεγόμενα Κυριακὰ σχολεῖα. Ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια δὲν
ἤργησε νὰ ἐρεθίσῃ τὴν φιλοτιμίαν τῶν πνεόντων ζήλον
πρὸς τὸν κοινὸν φωτισμόν. Ὅθεν καὶ πολλοὺς τόπους
τῆς Εὐρώπης, τῆς Ἀμερικής καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας ἤρ-
χισαν νὰ ἐκτείνωσι τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ εἰς

κρίνομεν τοὺς ἡλικιωμένους ἐργάτας καὶ χειροτέχνους, οἳ δὲν ἡξιώθησαν εἰς τὴν παιδικὴν τῶν ἡλικίαν νὰ δοῶσιν ἀνατροφὴν. Τοὺς διδάσκουσι δὲ ὄχι μόνον τὴν ἀγνοῶσιν καὶ γραφὴν, ἀλλὰ καὶ Μαθηματικὴν Γεωγραφίαν, Ἱστογραφίαν, κτλ., τὸ ὅποιον ἐπροξένησεν ὄχι ὅχι ὄφελος εἰς τὰς τέχνας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου οὐδεὶς εἶναι τόσοι μεγαλήτεροι, τοῦτο τὸ θεάρεστον ἔργον τάχα δὲν εἶναι ἄξιον νὰ εὖρη μιμητάς; Πᾶς τις ἄνθρωπος, ὅστις εἶναι εἰδήμων τῆς τέχνης τοῦ ἀναγινώσκοντος καὶ τοῦ γράφειν, τῆς Ἱστογραφίας, τῆς Μαθηματικῆς καὶ ἄλλης ὅποιασδήποτε ὠφελίμου ἐπιστήμης, ἡ ξένων γλώσσων, ἡ γνῶσις τῶν ὁποίων τόσοι πολὺ συντείνει μαθήσειν καὶ μετοχέτευσιν τῶν φώτων τῆς σοφῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν τόσοι ἀναγκαίων εἰς τὸ ἀνθρωπίνως καὶ ἡθικῶς ζῆν, ἕκαστος, λέγω, ἂς χάριση μίαν μόνην ὥραν τῆς εὐκαιρίας του εἰς τοὺς ἀδελφούς του, ὅσοι κατὰ δυστυχίαν ἔμειναν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμαθίας, ὅμως φλέγονται ἀπὸ τὸν εὐγενῆ ἔρωτα νὰ ἐξέλθωσιν ἀπὸ αὐτὴν καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ὅμοιοί των. Τοιοῦτοι φίλοι τῆς πατρίδος, οἱ ὅποιοι ζητοῦν μὲ τὸν τρόπον τοῦτον νὰ ἀποσεισῶσι τὸν βαρὺν καὶ ἀφόρητον ζυγὸν τῆς ἀμαθίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδας; Δέλουν ἔχει τὸ αὐτὸ δικαίωμα εἰς τῶν Ἑλλήνων τὴν εὐγνωμοσύνην, τὸ ὅποιον ἔχουν καὶ οἱ γενναῖοι ἀγωνισταί, οἱ ὅποιοι μὲ τὸ ἴδιόν των αἷμα ἀγροῦν τὴν πολιτικὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος. Ὅθεν ἕκαστος ἂς ἐρωτᾷ ἑαυτὸν, τί καλὸν καὶ ὠφέλιμον δύναται νὰ διδάξῃ τὸν ἀδελφόν του;

Διατριβὴ Πρώτη

Ὅτι ἡ γλῶσσα εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκάστου ἔθνους, καὶ τὸ διαμορφοῦν ὄργανον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου τὰ ἦθη.

Αἱ ἀνάγκαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐκ φύσεως εἶναι καθυποβεβλημένοι οἱ ἄνθρωποι, κατηνάγκασαν αὐτοὺς νὰ μένωσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, συζῶντες πρὸς ἀμοιβαίαν βοήθειαν. Ἀλλὰ δυσκολώτατον, καὶ σχεδὸν ἀδύνατον ἦτο νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἄνθρωποι παρ' ἀλλήλων ταύτην τὴν βοήθειαν, ἐὰν δὲν εἶχον σημειᾶ τινὰ, διὰ τῶν ὁποίων ἐδύναντο νὰ φανερόνωσι πρὸς ἀλλήλους τὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς των καὶ τὰς χρεῖας των. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν αὕτη καθυπεχρέωσεν αὐτοὺς, πρῶτον μὲν νὰ μεταχειρισθῶσιν ἀνάρθρους τινὰς φωνὰς, ἔπειτα δὲ, διάφορα τοῦ σώματος σχήματα, καὶ τελευταῖον τὰς λέξεις, αἵτινες εἶναι ὁ ἄριστος διερμηνεὺς τῶν ἐννοιῶν καὶ τῶν τῆς ψυχῆς βουλευμάτων. οὗτος δὲ ὠνομάσθη Γ λ ῶ σ σ α, διότι αὕτη εἶναι τὸ κυριώτερον αὐτοῦ ὄργανον.

Ὡστε διὰ νὰ βοηθῶνται ἀμοιβαίως οἱ ἄνθρωποι, διὰ τοῦτο συζῶσιν ὁμοῦ, εἴτε συνιστάνουσι τὰς κοινωνίας. Ἡ δὲ ἀμοιβαία αὕτη βοήθεια καταπᾶ εἰς τὸ ἀδύνατον νὰ ἐκπληρωθῇ, μὴ ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν συζώντων ἀνθρώπων γλώσσης, πρὸς ἐκφρασιν τῶν ἐνδιαθέτων λόγων ἔπεται ἄρα ὅτι ἡ γλῶσσα, οὕσα τὸ μόνον καταλληλότατον ὄργανον τῆς ἐκθέσεως τῶν ἀναγκῶν καὶ ἰδεῶν τῶν ἀνθρώπων, κρατεῖ αὐτοὺς ἀναπισπᾶσθαι συνεσφιγμένους, ὥστε νὰ ἀποτελῶσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πολιτικὴν ὁμήγηριν, ἥτις ὀνομάζεται ἔθνος. Ἡ γλῶσσα λοιπὸν, συνδέουσα κλάσιν τινὰ ἀνθρώπων εἰς ἔθνος ἰδιαίτερον καὶ διακρίνοντα αὐτὴν ἀπ'

ἄλλας τοιαύτας ὁποιασδήποτε κλάσεις, εἶναι τὸ διακριτικὸν εἴτε τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον ἐκάστου ἔθνους.

Ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ταύτην διαβεβαιῶ καὶ ἡ ἱστορία καθότι οἱ εἰς διάφορα τῆς γῆς μέρη ἀποικήσαντες προπάτορες ἡμῶν Ἕλληνες, εἰς τὴν Ἀσίαν, λέγω, Ἀφρικὴν, Ἰταλίαν, Σικελίαν καὶ πολλὰς ἄλλας νήτους, ἐν ὧσιν μὲν διεφύλαττο τὴν πατριὸν αὐτῶν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐχαρακτηρίζοντες μὲ τὸ ὄνομα Ἕ λ λ η ν ε ς· καθὼς δὲ τὴν ἔχασαν, πάραυτα μετ' αὐτῆς ἐστερήθησαν καὶ τὸ περικλεές αὐτῶν ὄνομα, μετασχηματισθέντες εἰς ἄλλα διάφορα ἔθνη.

Τοῦτο δὲ βεβαιῶται πληρέστατα καὶ παρ' αὐτῆς τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἐξιστορούσης ὅτι ἐν ὧσιν ἦτον ἐπὶ τῆς γῆς μία μόνη γλῶσσα, οἱ λαλοῦντες, αὐτὴν ἀνθρώποι, ὄντες δι' αὐτῆς ὡς διὰ τινος ἀδιαρρήκτου δεσμοῦ ἰσχυρῶς συνδεδεμένοι, ἀπετέλουν ἐν μόνον ἔθνος. Ἀλλ' ὅτε ὁ Θεὸς ἀπεφάσισε διὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν νὰ τοὺς διασκορπίσῃ ἄλλο μέσον δὲν μετεχειρίσθη εἰμὴ τὴν σύγχυσιν τῆς γλώττης των, εἴτε διέκοψε τὸν σύνδεσμον τῆς συγκοινωνίας αὐτῶν, ὅστις τοὺς ἐκράτει ἀχωρίστως συνηνωμένους. Οὕτω δὲ διασκορπισθέντες οἱ ἄνθρωποι, διότι δὲν εἶχον πλέον τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, ἀπετέλεσαν εἰς τὸ μετέπειτα διάφορα ἔθνη (Γενέσεως κεφ. 11).

Ἐπαπειλεῖται λοιπὸν ἡ τοιαύτη τρομερὰ διαίρεσις καθ' ὅποιονδήποτε ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὰ μέλη παραμελήσαντα τὴν πατριὸν γλῶσσαν των δοῶσιν ἄωρως καὶ ἀπερισκέπτως ἄλλα μὲν εἰς ἄλλην ξένην γλῶσσαν, ἄλλα δ' εἰς ἄλλην.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς γλώττης ὄχι μόνον τὰς τῶν ἄλλων γνώσεις μαθάνομεν, ἀλλ' ἐυκολώτερον μνημονεύομεν καὶ τὰς ὁποίας ἡμεῖς δι' ἰδίας ἡμῶν παρατηρήσεως καὶ πείρας ἀποκτῶμεν καὶ μέγα μέρος ἐξ αὐτῶν ἐμελλεν ἀπὸ τῆς μνήμης νὰ ἐξαλείφεται, ἐὰν δὲν εἶχμεν τὴν γλῶσσαν. Ἡ δὲ ἀρετὴ καὶ κακία οὕσαι ἀφηρημένα ὄντα εἶναι ἀδύνατον νὰ συλληθῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν σαφῶς καὶ διακεκριμένως ἄνευ τῆς γλώττης. Μορφοῦνται δὲ τὰ ἦθη ὑπὸ τῶν διαφόρων γνώσεων καὶ τῆς κατανοήσεως τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας· συνάγεται ἐκ τούτων ὅτι ἡ γλῶσσα ἐνσπείρουσα εἰς τοὺς λογικοὺς τῆς ψυχῆς ἀγροὺς ἢ τὸν γλυκύτατον καὶ σωτήριον τῆς ἀρετῆς σίτον, ἢ τὰ πικρότατα καὶ ὀλέθρια τῆς κακίας ζιζάνια, καὶ βλαστάνουσα ἢ τῆς ἠθικῆς τοὺς καλοὺς καὶ ὠραίους στάχους, ἢ τῆς κακοηθείας τὴν δυσειδῆ καὶ μανιώδη αἶραν, εἶναι τὸ διαμορφοῦν ὄργανον τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου τὰ ἦθη, ἐν οἷς ὑπερνοεῖται ἐμπεριεχομένη καὶ ἡ θρησκεία. “Ὡς ὁ ἐνδιάθετος λόγος”, μορφώνει τὸν προφορικόν, παρόμοια πάλιν ὁ προφορικὸς, κανονίζει τὸν ἐνδιάθετον, λέγει ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν συμπολίτης, ὁ σεβασμῖος Κοραῆς (Γεν. Ἐφ. ἀριθ. 76, Σελ. 4).

Ὡστε, ἐπειδὴ ἡ γλῶσσα διαμορφώνει τὰ ἦθη, ἔπεται ἀναντιρρήτως ὅτι τοιαύτην ἠθικὴν διαμόρφωσιν τὰ μέλη ἐκάστου ἔθνους μέλλουν νὰ ἔχωσιν, ὅποια εἶναι καὶ ἡ γλῶσσα, τὴν ὁποίαν πρωτοδιδάχθωσιν ὡς μητρικὴν των.

Τῇ 12 Μαρτίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ πολίτης Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Διὰ τὴν παρεμπύπτουσαν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα ἡ ἐφημερίς δὲν δέλει ἐκδοθῇ τὴν ἐρχομένην τετάρτην.